

**ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΕΣ ΑΠΟΛΥΤΗΡΙΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ
Γ' ΤΑΞΗΣ ΕΝΙΑΙΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ
ΤΕΤΑΡΤΗ 29 ΙΟΥΝΙΟΥ 2005
ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑ ΓΕΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ: ΙΣΤΟΡΙΑ**

ΟΜΑΔΑ Α'

ΘΕΜΑ Α1

A.1.1. Ποια τακτική ακολούθησαν οι Έλληνες, για να αποδείξουν στη Δύση ότι η επανάστασή τους ήταν μόνο εθνική;

Μονάδες 10

A.1.2. Ποιες συγκεκριμένες μορφές πήρε η αντίσταση των Ελλήνων στην Αθήνα εναντίον των δυνάμεων Κατοχής κατά την περίοδο 1942-43;

Μονάδες 14

ΘΕΜΑ Α2

A.2.1. Να χαρακτηρίσετε τις προτάσεις που ακολουθούν γράφοντας στο τετράδιό σας τη λέξη **Σωστό** ή **Λάθος** δίπλα στο γράμμα που αντιστοιχεί στην κάθε πρόταση:

- α.** Η Εθνοσυνέλευση της Τροιζήνας με ψήφισμά της κάλεσε τον Ιωάννη Καποδίστρια να αναλάβει τη θέση του Κυβερνήτη με επτάχρονη θητεία.
- β.** Η συμφωνία του Λιβάνου (20 Μαΐου 1944) έλυσε τις βασικές διαφορές που χώριζαν τον εαμικό και τον αντιεαμικό κόσμο.
- γ.** Ο αγώνας των Κρητών (1866-69) έδειξε ότι το Κρητικό έπρεπε να λυθεί με πόλεμο μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας.
- δ.** Μετά την οικονομική κρίση του 1929-32 κυριαρχεί η πεποίθηση ότι το κράτος οφείλει να παρεμβαίνει στην οικονομία.
- ε.** Η συμφωνία της Ζυρίχης και του Λονδίνου (1959) αναγνώριζε την ανεξαρτησία της Κύπρου, αλλά παραχωρούσε στην τουρκική μειονότητα πολλές εξουσίες.

Μονάδες 10

A.2.2. Να δώσετε το περιεχόμενο των ακόλουθων όρων:

- α.** Σύμφωνο Μολότοφ - Ρίμπεντροπ.
- β.** Τάγματα εργασίας.
- γ.** Εθνική Αλληλεγγύη.
- δ.** Σύμφωνο Φιλίας (Μάρτιος 1921).

Μονάδες 16

ΟΜΑΔΑ Β'

ΘΕΜΑ Β1

Αντλώντας στοιχεία από τα παρακάτω κείμενα και αξιοποιώντας τις ιστορικές σας γνώσεις να εκθέσετε την πολιτική των Δυνάμεων (Γερμανίας, Ρωσίας, Γαλλίας και Αγγλίας), η οποία συνέβαλε στη δημιουργία του βαλκανικού μετώπου κατά της

Τουρκίας και να προσδιορίσετε τους παράγοντες που διαμόρφωσαν τη θέση της Ελλάδας στις ενδοβαλκανικές συμμαχίες.

Μονάδες 25

ΚΕΙΜΕΝΟ Α

Ο Γάλλος πρωθυπουργός Poincaré (Πουανκαρέ) ανήσυχος από τους πρώτους ήδη μήνες του 1912 για τη διαφαινόμενη συμμαχική συσπείρωση των βαλκανικών κρατών, επισκέφθηκε τον Αύγουστο την Πετρούπολη με την πρόθεση να αποτρέψει την απειλούμενη πολεμική ανάφλεξη. Η ενημέρωσή του από τη σύμμαχη ρωσική κυβέρνηση, γύρω από το απόρρητο περιεχόμενο της σερβοβουλγαρικής ιδίως συμφωνίας, ήταν εύλογα, αντί να κατευνάσει, να εντείνει τις ανησυχίες του: οι επιθετικές διαθέσεις του Βελιγραδίου και της Σόφιας όχι μόνο επιβεβαιώνονταν αλλά και ενθαρρύνονταν τόσο από τη ρωσική κάλυψη όσο και από την προδιαγραφόμενη διανομή των τουρκικών εδαφών. Η επίκληση του επιχειρήματος ότι η σύμπληξη ενός ενιαίου βαλκανικού μετώπου θα αποτελούσε την αντίρροπη δύναμη στην εντεινόμενη αυστρογερμανική πίεση δεν ήταν κοινή να αμβλύνει τη ριζική αντίθεση του Poincaré απέναντι στο ενδεχόμενο μιας ένοπλης συρράξεως.

*Ιστορία του Ελληνικού Έθνους,
Εκδοτική Αθηνών, 1978, τόμος ΙΔ, σελ. 288.*

ΚΕΙΜΕΝΟ Β

Αντιλήψεις του Ελ. Βενιζέλου για τη στάση της Ελλάδος απέναντι στην Τουρκία και τα βαλκανικά κράτη.

...«Η στάσις μας λοιπόν θα εξαρτηθή από την Τουρκίαν. Αλλά θα εννοήση αύτη τα πραγματικά της συμφέροντα; Αν οι Νεότουρκοι επιμένουν να ακολουθούν ένα «εθνικισμόν» ολέθριον δια την χώραν των, αν μας καταδιώκουν, αν μας κακομεταχειρίζονται, τότε η συμφωνία θα καταστή αναγκαία μεταξύ των Ελλήνων και των Σλαβικών λαών. Ως προς εμέ δεν έχω καμμίαν έχθραν κατά των Σέρβων και των Βουλγάρων. Είμαι έτοιμος, ενώπιον κοινού κινδύνου, να κείνω προς αυτούς την χείρα».

*Ιστορία του Ελληνικού Έθνους,
Εκδοτική Αθηνών, 1978, τόμος ΙΔ, σελ. 284.*

ΚΕΙΜΕΝΟ Γ

Απόσπασμα από την αγόρευση του Ελ. Βενιζέλου στη Βουλή στις 21 Μαΐου 1913.

...«Δεν εξηρτάτο από εμέ να εκλέξω τους συμμάχους μου διά τόν αγώνα κατά της Οθωμανικής αυτοκρατορίας. Τους συμμάχους τους παρέσχον τα πράγματα· τους παρέσχεν η γεωγραφική και πολιτική ιστορία και η σύστασις η εθνολογική, η οποία διεπλάσθη εν τη Χερσονήσω του Αίμου από δέκα και τριών αιώνων. Δεν ηδυνάμην λοιπόν να ζητήσω αλλαχού τους συμμάχους μου ...».

*Ιστορία του Ελληνικού Έθνους,
Εκδοτική Αθηνών, 1978, τόμος ΙΔ, σελ. 285.*

ΘΕΜΑ Β2

Αντλώντας στοιχεία από τα παρακάτω κείμενα και αξιοποιώντας τις ιστορικές σας γνώσεις να αναφέρετε τις αντίθετες θέσεις των Ενωμένων Πολιτειών και της Σοβιετικής Ένωσης, οι οποίες οδήγησαν τον κόσμο στον ψυχρό πόλεμο. Να εντοπίσετε επίσης τα χαρακτηριστικά του ψυχρού πολέμου.

Μονάδες 25

ΚΕΙΜΕΝΟ Α

Ο ψυχρός πόλεμος

Το «δόγμα Τρούμαν»

«Φρονώ ότι οι Ενωμένες Πολιτείες οφείλουν να υποστηρίζουν τους ελεύθερους λαούς οι οποίοι αντιστέκονται στις πιέσεις που ασκούνται σ' αυτούς είτε από οπλισμένες μειοψηφίες στο εσωτερικό τους, είτε από δυνάμεις εξωτερικές. Φρονώ ότι οφείλουμε να βοηθήσουμε τους ελεύθερους λαούς, ώστε να μπορέσουν, μόνοι τους, να καθορίσουν το μέλλον τους. Φρονώ ότι η βοήθειά μας πρέπει να λάβει τη μορφή οικονομικής ενίσχυσης».

*Αναφέρεται από τον Α. Φονταίν,
Ιστορία του Ψυχρού πολέμου.*

ΚΕΙΜΕΝΟ Β

Αμέσως μετά τον τερματισμό των στρατιωτικών επιχειρήσεων εις την Ευρώπην και την Ασίαν, η καχυποψία μεγάλωνει και συσσωρεύονται εκατέρωθεν αι υπόνοιαι, αι παρεξηγήσεις, αι κατηγορίες. Αι αντιθέσεις μεταξύ των Συμμάχων οξύνονται και εντός ολίγων ετών καταλήγουν εις συγκρούσιν που προσλαμβάνει εις όλους τους τομείς – εκτός του ενόπλου αγώνος – τον χαρακτήρα πραγματικού πολέμου. Η Δευτέρα μεταπολεμική περίοδος χαρακτηρίζεται από τον ψυχρόν πόλεμον που συνοδεύεται από την εντυπωσιακή ανατροπήν των συμμαχιών. Ο ψυχρός πόλεμος αρχίζει το 1947. [...] Έξω από την Ευρώπην, έκαστον στρατόπεδον επιδιώκει να επεκτείνη την επιρροήν του και να σταθεροποιήσῃ τας θέσεις του και έτσι αναφέρονται παντού διενέξεις, από τας οποίας ωρισμέναι, εις την Ασίαν, καταλήγουν εις τοπικούς πολέμους. Η κάθε παράταξις θεωρεί ή υποκρίνεται ότι θεωρεί τον αντίπαλόν της ικανόν να εξαπολύσῃ τρίτον παγκόσμιον πόλεμον. Η προετοιμασία του δημιουργεί στενήν αλληλεξάρτησιν μεταξύ των πολιτικών και των οικονομικών προβλημάτων, τα οποία προσδίδουν εις όλας τας εκδηλώσεις του συγχρόνου πολιτισμοῦ νέαν φυσιογνωμίαν, αύξουσαν αστάθειαν και ταυτοχρόνως επιδεινώνουν τας παλαιάς αντιθέσεις.

*Maurice Crouzet, Παγκόσμιος Ιστορία του Πολιτισμοῦ,
εκδ. Αφοί Συρόπουλοι, Αθήνα, 1971, σελ. 1028.*

**ΚΑΛΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ
ΤΕΛΟΣ ΜΗΝΥΜΑΤΟΣ**